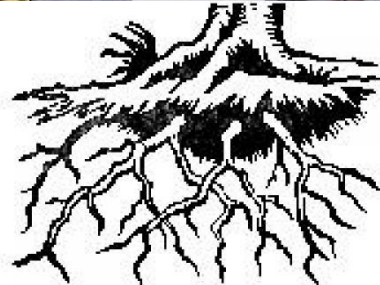




Slovenska Zamejska Skavtska Organizacija

Zgodovina slovenskega zamejskega skavtizma



Priredila: Štefan Kegljevič in Franc Biancuzzi

Trst, poletje 2006

SZSO - Slovenska zamejska skavtska organizacija

Predstavitveni list:

Lastnosti združenja:	mešano, katoliško
Ustanovitev:	1976 Nastane po združitvi med SGS (Slovenski goriški skavti), ustanovljeno leta 1964, in STS (Slovenski tržaški skavti), ustanovljeno 1953. Posamezne pokrajine so imele enospolne skupine.
Stegi:	5
Člani:	450
Razdelitev:	Deli se po starostnih skupinah (veje) po sledeči shemi: <ul style="list-style-type: none">• Volčiči/Volkuljice 8-11 let,• Izvidniki/Vodnice 12-16 let,• Roverji/Popotnice 17-20/21 let.
Struktura:	Steg je osnovna enota. Več stegov skupaj tvori Pokrajino, meje pokrajin sledijo mejam administrativnih pokrajin: <ol style="list-style-type: none">1. Gorica,2. Trst. Obe pokrajini skupaj tvorijo Deželo (SZSO).
Vodstvo:	Vodstvo stega je skupnost voditeljev, ki jo koordinirata stegovodji in animatorja Sk.vo. Pokrajino vodi vodstvo pokrajine, sestavljeno iz članov, ki jih izvoli Pokrajinski občni zbor: <ul style="list-style-type: none">• odgovorni za Pokrajino,• cerkveni asistent,• vejevodje,• tajnik,• blagajnik,• odgovorni za medije (samo za pokrajino Trst),• stegovodje (samo za pokrajino Trst). Vodstvo Dežele je sestavljeno iz članov Pokrajinskih vodstev.

SLOVENSKI SKAVTIZEM

Prva slovenska skavtska skupina je nastala leta 1922 v Ljubljani po zaslugi devet mladih fantov, ki so se navdusili za novo organizacijo. Ustroj takratne organizacije se je nekoliko razlikoval od današnjega. Tako so bili npr. skavtski nazivi naslednji: od sedmega do enajstega leta - volcici in čebelice, od enajstega do osemnajstega leta - izvidniki in planinke, od osemnajstega do enaindvajsetega leta - roverji in stanarice, nad enaindvajsetim letom 60 bili člani pobratimi oziroma posestrime. Vse skupine v istem kraju so sestavljale steg. Vsi stegi v Sloveniji so tvorili župo, vse župe v Jugoslaviji pa savez.

Leta 1923 se je v Ljubljani osnovala ŽUPA skavtov v SLOVENIJI. Še pred prvim taborom, leta 1923 v Kamniški Bistrici, je nastala prva skupina skavtinj. Volčiči in čebelice so se pojavili leta 1925, roverji in stanarice pa

še pozneje. Že v prvih letih so slovenski skavti navezali osebne stike s skavti drugod po državi.

O tem prvem obdobju slovenskega skavtizma duhovito piše Fran Milčinski v svojih črticah zbranih v knjigi Skavt Peter. Prvi župni starešina je bil prof. Pavel Kunaver.

Skavtska organizacija na Slovenskem je vzgajala v krščanskem duhu, vendar ni bila konfesionalna. Politično je bila organizacija nevezana.

Med pomembnejše dogodke slovenske skavtske zgodovine lahko uvrščamo vse slovenske (župne) tabore, stike med skavti iz Jugoslavije, Bolgarije, Poljske in Češkoslovaške, slovenske skavtske konference, tečaje za voditelje, izdajanje skavtskih revij in knjig. Zelo pomemben je prevod Baden Powellove knjige "Skavt" (Scouting for boys) leta 1932.;

Pred koncem delovanja je bilo na Slovenskem 1380 članov. Zaradi vojne so 10. junja. 1941 skavtsko organizacijo razpustili, imovino pa so predali Rdečemu križu Slovenije.

Po njej so slovenski skavti začeli delovati tudi v Argentini, kjer so bili aktivni do leta 1974. Leta 1962 so nastali v Kanadi (Toronto), kjer še danes živahno delujejo vključeni v Kanadsko zvezo.

V domovini sami pa, zaradi nove politične ureditve, niso smeli po vojni spet zaživeti. Leta 1951 je skušal tamkajšnji režim nadomestiti praznino, ki jo je za sabo pustila skavtska organizacija, z Združenjem tabornikov Slovenije.

Taborniške skupine so nastale tudi na Trzaškem (1953) in na Goriškem (1960), kjer deluje Rod modrega vala. Taborniki so skavtom sorodna organizacija, le da ne priznavajo veri v Boga nobene vloge pri vzgoji mladega fanta in dekleta. Naslanjajo se na tradicije NOB.

ZAMEJSKI SKAVTIZEM

V zamejstvu delujejo naslednje skupine: SKS na Koroškem (Avstrija), STS na Tržaškem in SGS na Goriškem (Italija). STS in SGS spadata sedaj v SZSO.

SLOVENSKI KOROŠKI SKAVTI (SKS) so nastali leta 1959 skavtinje pa leta 1969. Vključeni so v vsedrjavno skavtsko organizacijo, v kateri imajo svojo slovensko skupino. Izdajajo glasilo "Plamen ljubezni". Sedež imajo v celovškem marijanišču, Rudolf Bahngirtel, 2 - 9020 Celovec (A).

SLOVENSKI TRŽAŠKI SKAVTI (STS)

Prof. I. Theuerschuh, gospod župnik Zupančič in prof. O. Berce so osnovali skavtsko organizacijo na Tržaškem leta 1951. Prva skupina skavtov je nastala v Škednju, kmalu pa se je zanimanje razširilo in nastale so nove čete v mestu samem in po vaseh. Leta 1958 so na Tržaškem ustanovili organizacijo skavtinj. Slednje, tako kot bratje, so veliko pripomogle k razvoju goriških skavtinj oz. skavtov. Od leta 1971 dalje izhaja na Tržaškem skavtsko glasilo "Jambor". STS imajo sedež v ulici Risorta, 3 - 34100 TS.

SLOVENSKA ZAMEJSKA SKAVTSKA ORGANIZACIJA (SZSO)

Združuje STS in SGS. Ustanovna seja je bila v Jamljah 30. marca 1976, potem ko se je od leta 1973 zvrstilo precej pripravljalnih sestankov. Prvi stiki med obema organizacijama segajo pravzaprav v čase, ko so tržaški skavti ponujali svojo pomoč komaj nastalim SGS (1964). Leta 1973 se je pojavilo vprašanje o odnosih z italijanskimi skavti, zato so se tržaški in goriški voditelji zbrali na seji 4. oktobra 1973 v Jamljah. Po razpravi so sklenili, da se je treba potegovati za vstop v FEI (Federazione Esploratori Italiani) kot posebna organizacija članica, ne pa v takratni ASCI (Associazione Scout Cattolici Italiani) ali GEI (Giovani Esploratori Italiani), kot sestavni del italijanske organizacije. Sprejet je bil še predlog g. Humarja, da bi se slovenski skavti v Italiji za lažji vstop v FEI združili. Sklep se ni mogel uresničiti do leta 1976. Prvi važnejši korak k združitvi je bila seja 15. januarja 1976, na kateri so začeli razpravljati o skupnem koordinacijskem odboru in o kroju. Do uradne združitve je končno prišlo s sprejetjem teh dveh predlogov na zgoraj omenjeni seji 30. marca 1976, v Jamljah.

Poleti 1976 je v Pinedu (PN) potekal 1. Slovenski Zamejski Jamboree ob 25-letnici ustanovitve STS, ki se ga je deležilo okoli 250 skavtov in skavtinj s Koroške, Tržaške in Goriške. Jeseni istega leta so se začela dela za skupni deželni pravilnik, ki je bil nato sprejet 15. decembra 1976 v Jamljah. Omembe vredni sta še nadaljni akciji: 2. Slovenski Zamejski Jamboree leta 1979 v Logu pod Mangartom ob 15-letnici SGS in 20-letnici SKS. Prisotnih je bilo nad 350 skavtov in skavtinj. 31. oktobra 1982 je bila v nabito polni dvorani Kulturnega doma v Trstu "Skavtska prireditve" ob koncu praznovanj 30-letnice ustanovitve skavtizma na Tržaškem; zaključila je celo vrsto krajevnih razstav, ki so se ozrle v zgodovino STS. Na občasnih sestankih, ki se jih udeležujejo predstavniki obeh pokrajinskih vodstev, razpravljajo o skupnem delovanju. Zdaj aktualni akciji sta poenotenje pravilnika in sestavljanje novega skavtskega priročnika. Leta 1973 je izšla prva izdaja pesmarice "Skavtska pesem", leta 1983 pa so jo znova izdali v razširjeni in izpopolnjeni obliki. Poleg tega skrbi odbor za vsakoletne skupne dejavnosti, kot na primer izleti na sneg, srečanje z brati s Koroške, športno srečanje, izmenjava predavateljev na prireditvah in obiskov na taborih.

SLOVENSKI SKAVTIZEM NA GORIŠKEM

Začetki slovenskega skavtizma na Goriškem segajo v leto 1963, ko je nastal v Gorici prvi vod Slovenskih goriških skavtinj. Skupina deklet se je sestajala v prostorih Marijine družbe na Placuti. Za to obdobje, kot tudi za začetke goriških skavtov, je značilna pomoč tržaških skavtov in skavtinj. Najprej po vplivu Pastirčka, ki je pod uredništvom dr. Jožeta Prešerna zelo pazljivo spremljal skavtsko delovanje in širil skavtske ideale, nato pa z dejavno pomočjo pri prvih sestankih, jurjevanjih in taborih. Goriške skavtinje so na primer obljubile na, jurjevanju tržaških skavtinj leta 1963 v Šempolaju, istega leta pa so taborile s Tržačankami ob Belopeških jezerih.

Prva skupina slovenskih goriških skavtinj pa je delala v težkih pogojih, saj v javnosti ni bilo odobravanja, in se je kmalu razšla.

Slovenski goriški skavti pa so nastali po dolgi pripravi s sestankom 14. junija 1964 v Gorici. Tudi tu je treba omeniti vpliv Pastirčka in pisma, ki so jih goriški dečki poslali tržaškemu uredniku s prošnjo, da bi imeli tudi na Goriškem skavtsko organizacijo. Na začetku so pomoč tudi nudili tržaški bratje. Med pobudniki in ustanovitelji Slovenskih goriških skavtov pa gre največja zasluga dr. Kazimiru Humarju, ki je bil do jeseni 1979 glavni duhovni vodja.

Prvi sestanki so bili ob nedeljah dopoldne. Prvo jurjevanje je bilo leta 1964 skupaj s Tržačani. Istega leta se je skupina goriških izvidnikov udeležila tržaškega tabora v Zajezeri. Leta 1965 so nastali Orli in Kragulji. Istega leta poleti pa so Goričani imeli prvi samostojni tabor v Tinjem Logu, medtem ko je pet članov še taborilo s Tržačani in Korošci v Selah. Leta 1966 so skavti dobili sedež v Katoliškem domu, kjer je še zdaj središče goriškega skavtizma (naslov: Drevored XX. septembra

85, 34170 Gorica). Leta 1966 so Goricani pripravili prvo samostojno jurjvanje v Doberdobu. Jeseni istega leta je nastala prva skupina volčicev, katero je do prezgodnje smrti leta 1970 vodil Peter Špacapan.

V tem obdobju so začeli skavti sodelovati pri Planiki. To je bilo sprva glasilo takratne Marijine kongregacije za fante. V sezoni 1966-67 je list prešel popolnoma v skavtske roke. Dolgo je vsako številko oblikoval po en vod. Z letnikom 1976-77 pa se je ustanovil uredniški odbor pod vodstvom Aleša Lojka in Renca Frandoliča.

Organizacija se je razširila po Goriški. Od leta 1972 se skoraj vsako leto vrstijo potovalni tabori. Veliko je bilo nastopov v javnosti, tečajev in srečanj. 27. oktobra 1974 je bila v Katoliškem domu v Gorici slovesna proslava desetletnice delovanja. 19. februarja 1984 pa se je v istih prostorih Katoliškega doma proslavila dvajsetletnica.

Kmalu po nastanku je postal skavtski načelnik Bernard Špacapan, ki je ostal na tem mestu do leta 1977, ko je prišlo do združitve fantovske in dekliške organizacije na Goriškem. Od takrat je fantovski načelnik Mauro Leban. Od leta 1979 pa je skupni glavni duhovni vodja Marjan Markevič. Goriške skavtinje, ki prva leta niso imele lahkega življenja, so obnovile svoje delo leta 1976 v Števerjanu z vodom Lastovk. Vodila ga je Alenka Terčič, ki je bila dekliška načelnica do leta 1973. Glavni duhovni vodja je bil od začetka dr. Oskar Simčič, ki je ostal na tem mestu do leta 1979. Po Alenki Terčič je bila načelnica Slovenskih goriških skavtinj Franka Ferletič do tabora leta 1981, ko jo je nasledila Aleksandra Kosič, leta 1983 pa Mirjam Klanjšček.

Števerjanske skavtinje, ki se jim je kmalu pridružila skupina v Pevmi, so se udeležile tržaških jurjevanj skavtinj leta 1968 in 1969 ter tržaškega tabora v Logarski dolini leta 1968. Naslednjega leta pa so priredile samostojni tabor v Logu pod Mangartom. Prve obljube skavtinj na Goriškem so bile leta 1970 "med borovci" v Števerjanu.

Takrat so se pridružile še skavtinje iz Rupe in s Peči. Zaradi nerazumevanja, napadov in majhne opore je vrsta skupin propadla. Nekaj časa sta redno delovala le vod v Doberdobu (Brinjevke) in v Rupi-Peči (Labodi).

Z vztrajnostjo pa se je stanje izboljšalo. Pridružila se je skupina "goriskih deklet", ki je že nekaj časa sodelovala s skavtinjami, nastali so tudi novi vodi.

Na dne 18. marca 1977 je bil na sedežu v Gorici soglasno sprejet pravilnik, po katerem sta se fantovska in dekliška veja uradno združili v eno organizacijo z imenom Slovenski goriški skavti.

Še pred tem je prišlo, kot je bilo že omenjeno, do ustanovitve Slovenske zamejske skavtske organizacije, ki povezuje Trst in Gorico. Istega leta je prišlo do prvega jamboreja v Pinedu, kateremu je leta 1979 sledil drugi jamboree v Logu pod Mangartom.

Leta 1978 je bil prvi skupni tabor goriških izvidnikov in vodnic v Idrijski Beli.

SLOVENSKI TRŽAŠKI SKAVTI

Tržaški novomašnik Lojze Zupančič je bil ob koncu septembra 1951 imenovan za kaplana v Škednju. Zaradi nanezljivega obolerja pa je moral kmalu prebiti nekaj dni v izolaciji v tržaškem semenišču, kjer je še obiskoval zadnji letnik. Sestra Marica je ravno takrat iztaknila v Ljubljani temeljno knjigo ustanovitelja skavtizma Roberta Baden-Powella Skavt v slovenskem prevodu iz leta 1932. Darovala jo je bratu. Že oktobra istega leta se je skupina strežnikov in drugih dečkov, ki jih je mladi kaplan zbiral ob nedeljah po maši v škofijski hiši v Škednju, oblikovala v prvo slovensko skavtsko skupino na Tržaškem.

Začetki nove organizacije niso bili brez težav, saj je prišlo do kritik, češ da nova organizacija ni potrebna, in do italijanskih nacionalističnih izpadov. Pri vodstvu prve skupine v Škednju se je g. Zupančiču najprej pridružil pokojni prof. Oton Berce, nato še pokojni prof. van Theuerschuh. Poleti 1952 je bil na Sv. Višarjah prvi tabor z dvajsetimi udeleženci, saj so bili poleg Škedenjcev prisotni tudi nekateri Rojenčani, ki jih je na tabor napotil tamkajšnji kaplan Starko Zorko.

Jeseni 1952 so bila sestavljena prva pravila Slovenskih tržaških skavtov, ki jih je naslednjega leta odobril škof Santin.

S prvimi obljubami pa je organizacija počakala, ker je hotela najprej urediti vprašanje mednarodnega priznanja. To dolgo, boleče poglavje se ni končalo do danes, pa čeprav je vodstvo že januarja 1954 uradno sprožilo zadevo. Ker ni kazalo, da se bo kmalu uredila so 20. junija 1954 pripravili prve obljube. Skavtizem se je začel hitro širiti v mestu in okolici, tako da se je ustanovilo do deset čet. Skavti so bili v javnosti priljubljeni in so sodelovali tudi pri javnih nastopih ali pa s svojimi prireditvami (na primer leta 1962 za desetletnico tako v Trstu kot v Gorici leta 1972 pa za dvajsetletnico).

Prvi volčiči so nastali leta 1958 pri Sv. Vincenciju, prvi novinci roverji pa so stopili v klan na jurjevanju leta 1959. Tistega leta je statistika pokazala, da je bilo v organizaciji STS 128 aktivnih članov.

Do leta 1974, ko se je začelo govoriti o Novi poti izvidništva, so bili v veljavi izpiti izvidnikov za 3., 2. in 1. red, kot tudi veččine. Volčiči so bili dolgo let nekaj pomladek izvidnikov, čeprav so bili v nekaterih krajih pravilno oblikovani v skupine volčičev. Prvi samostojni tabor pa so imeli šele leta 1974. Roverji so imeli vedno dobro pripravljene noviciate, medtem ko je bilo življenje klana (tradicionalna klana sta bila Klan zvezde severnice in Klan južnega zlatoroga) neenako, pač po letih.

Vseh dogodkov v življenju organizacije ni mogoče tu naštet, tako tudi ne vseh ljudi (predvsem duhovnikov), ki so veliko delali za njen uspeh. Med starejšimi je še živ spomin na tragedijo na taboru leta 1955, ko se je smrtno ponesrečil Franko Stoper. Vrsta smrti med člani pa se je z leti zelo podaljšala. Živ je med nami lik Marjana Cianija, ki se je ponesrečil med jamboreejem leta 1979.

Pomembno poglavje so mednarodni stiki: obisk jamboreeja na Maratonskem polju v Grčiji leta 1963, sodelovanje med voditelji na mednarodnem Evharističnem kongresu v Munchnu leta 1960 itd. Izredno pomembna je bila vloga tržaških skavtov pri rojstvu in rasti ostalih vej slovenske skavtske družine: tržaških skavtinj, goriških in koroških bratov in sester.

Tudi skavtski tisk se je razvil najprej med tržaškimi skavti. Izreden podvig je bil tiskani Skavtski priročnik, ki ga je uredil in izdal leta 1963 dr. Jože Prešeren. Bilo pa je še več drugih skavtskih publikacij od raznih skript do Skavtske pesmi, od not pri nastajanju naše pevske tradicije do številnejših časopisov in končno Jambora. Leta 1974 so Slovenski tržaški skavti dobili nova pravila, ki so, kljub združitvi in številnim spremembam, v bistvu še vedno ogrodje današnjim. Z letom 1975/76 so bili uvedeni dosledni letni programi delovanja po starostnih vejah in po strokah. V to obdobje pa že sodi počasno združevanje z dekliško vejo, in končno, v skupno Slovensko zamejsko skavtsko organizacijo.

SLOVENSKE TRŽAŠKE SKAVTINJE

Pri Novem Sv. Antonu v Trstu se je zbirala skupina katoliških učiteljic, katerih duhovni vodja je bil dr. Jože Prešeren. Ta duhovnik se je vedno z veliko pozornostjo posvečal mladinskim katoliškim organizacijam. Tako je bil dolgo v Trstu po drugi svetovni vojni v vodstvu Slovenske dijaške zve. Ko je ta zaradi spremenjenih razmer začela izgubljati članstvo, se je dr. Prešeren z velikim navdušenjem vrgel na delo v skavtskih vrstah. Pri Novem Sv. Antonu je ustanovil fantovsko 5. četo, za to poglavje pa je predvsem pomemben njegov sklep, dal je pobudo za ustanovitev Slovenskih tržaških skavtinj. Takrat se je tudi razpustila zgoraj omenjena skupina učiteljic. Nekatere med njimi so se odločile, da se bodo posvetile vodstvu novoustanovljenih skavtinj. Poleg dr. Prešerna, ki je ostal glavni duhovni vodja do leta 1972, so bile v prvem vodstvu Vera Lozej, Ljuba Smotlak, Ernesta Tul, Nataša Sirk in Marija Živic. Prvi dve sta dolga leta ostali steber organizacije. Vera Lozej je bila glavna voditeljica Slovenskih tržaških skavtinj (danes bi rekli načelnica) od ustanovitve do leta 1974. Na tem mestu so ji sledile Ivica Švab, Nadja Maganja in načelnica Eva Fičur. Glede duhovnega vodstva pa so si po dr. Prešernu sledili: Dušan Jakomin, pok. Lojze Rozman in Tone Bedenčič.

Slovenske tržaške skavtinje so nastale po Veliki noči 1959 in že 26. junija istega leta so imele prvih 12 obljub na jurjevanju skavtov v Boljuncu. Organizacija skavtinj pa je bila povsem samostojna.

Nekaj let je bila tehnična pomoč fantov v tem, da so skavtinje taborile za njimi na istih tabornih prostorih in v istih šotorih. Prvi tabor so imele skavtinje leta 1959 na Ukvanski planini. Veverice so nastale že leta 1960, od leta 1971 pa so imele samostojna letovanja in tabore, kar se je potem razvilo v tabore volčičev, kot jih poznamo danes.

Na sedežu na Škorklji je bil v prvi polovici šestdesetih let prvi prestop popotnic. Te so počasi prevzele vodstvo organizacije v svoje roke. Slovenske tržaške skavtinje v prvem obdobju niso tako številčno rastle kot fantovska organizacija, o njihovem kvalitetnem delu pa pričajo podatki o rednih duhovnih obnovah, pevskih in glasbenih skupinah, prireditvah (leta 1968 je bila proslava za desetletnico v Rojanu), tečaji, poleg rednega dela na sestankih in taborih. Tržaške skavtinje so bile tudi ob rojstvu tako goriških kot koroških skavtinj. Z njihove strani je prišla pobuda za koedukacijo in postopno združevanje organizacij v Trstu. One so tudi začele s taborjenji v Sloveniji, z ločenimi tabori za najmlajše in s prvim taborom za starejše, popotnice.

V letih po ustanovitvi so se razvile tri čete: mesto, Breg in Kras. Po stanju leta 1971 je bilo takrat 55 vodnic, 28 veveric in 20 popotnic.

Po združitvi so skavtinje tudi številčno močno narasle in prišlo je do plodnega izmenjavanja izkušenj in zamisli med moško in žensko vejo.

Ob svoji 20 letnici so skavtinje med drugim pripravile posebno številko Jamborja aprila 1979. V njej je še veliko podatkov in zgodovinskih slik.

ZDRUŽEVANJE NA TRŽAŠKEM

Združevanje med tržaško moško in žensko skavtsko vejo se je začelo bolj opazno v začetku sedemdesetih let. Leta 1973 je že nastal koordinacijski odbor med obema organizacijama za usklajevanje pobud, ki so postajale vse bolj skupne: duhovne obnove, Jambor, jurjevanja, tečaji.

V delovnem letu 1974-75 imamo mešani odbor, jurjevanje 1975 je bilo že skupno, v delovnem letu 1975-76 pa je bil večji del skupnega programa enoten. V delovnem letu 1976-77 se je začel na Tržaškem novi ustroj, kot ga v bistvu poznamo še danes: sodelovanje na podlagi koedukacije v okviru starostnih vej, vodstvo veje in pokrajinsko ter deželno vodstvo, po prvem jamboreju 1976 skupni tabori, živahno delo veje volčičev, od leta 1977 jesenska srečanja voditeljev in voditeljic na Opčinah, ki so vsakokrat pomembne etape rasti organizacije. Še ta podatek: skupno vodstvo na Tržaškem je nastalo 19. oktobra 1976, pozneje pa se je izpopolnilo na podlagi razdelitve v stege, ki je prej nismo upoštevali. Z združitvijo so se tudi skavtski kroji prenovili in poenotili. Ob tridesetletnici skavtizma na Tržaškem je bila lepa prireditev v Kulturnem domu v Trstu 31. oktobra 1982. Danes je v tržaškem delu SZSO približno 400 članic in članov.

Vir: Mali skavski priročnik, Mauro Leban in Aleš Lojk SGS (Slovenski Goriški Skavti), 1983.

Prispevek na skavtskem forumu Korenine SZSO

Obljubil sem leta 1961 kot 14 letni izvidnik iz slavnega voda Orlov še bolj slavne TRST 6.

Rad bi prosil tiste, ki so kovali usodo zamejskemu skavtizmu, da mi razložijo in dopolnijo nekatere moje zgodovinske vrzeli. Na 8mm filmih nepozabnega dr. Prešerna sem videl, kako so prve skavtinje polagale obljubo pred ustanoviteljem in starešino skavtov, na zastavo skavtov, v rjavih srajcah, ob prisotnosti skavtov. Kaj in kako se je potem zgodilo, da so skavtinje izbraje samostojno pot, izbrale svoje vodstvo, svojo barvo srajc, svoje značke, svojo zastavo in vse ostalo in samostojno delovale celo vrsto let, dokler ni nekomu šinilo v glavo, da smo pravzaprav istega kova, istega stila življenja, iste ideologije (skavtske, seveda) in celo istega jezika. Začela se je potem trnjeva pot postopnega zблиževanja, usklajevanja, poenotenja, združevanja itd. Zagotavljam vam, da ni bilo lahko, posebno za revolucionarja, dva toka reke z istim izviro, ki sta si tekom let izbirala vedno bolj oddaljeni strugi, spet združiti v en sam tok.

Pravzaprav nista bila tokova le dva, bili so štirje! Iz reber STS so nastali tudi goriški skavti in skavtinje. Tudi o teh dveh tokovih naj mi kdo razloži, zakaj sta izbrala svojo, samostojno pot. Tudi ta tokova je bilo treba preusmeriti, da je lahko nastala velika SZSO, kot jo poznamo danes. Tudi tu ni bilo usklajevanje in vse ostalo lahko. Tržaška in goriška veja sta bili zelo različni! Treba je bilo veliko truda, veliko sej v Jamljah, veliko kilometrov iz Trsta do Jamelj in nazaj, pa tudi iz Gorice do Jamelj in nazaj.

Pogled na današnjo organizacijo, na njene pobude, jurjevanja, tabore in vse ostalo me prepričuje, da ni bil naš takratni trud zaman, ostaja pa mi grenak priokus: zakaj nismo znali biti skavti drugačni od ostalega zamejstva, ki se ločuje po pripadnosti, zanimanju, spolu in vsaki stvari, ki si jo sproti zmišljuje, kjer vsaka ločina goji svoj skromni vrtiček, do katerega je do skrajnosti ljubosumna. Zakaj nismo znali prodreti z našimi skavtskimi načeli bratstva v to (Italijani imajo neprevedljiva pojma: stagno e stagnante) zamejsko stvarnost?

Sandi Cergol

Spomini o Kamelotu – Četrty slovenski zamejski jamboree 1995

Več kot tristo oprod iz vseh dežel je doživelo tisto edinstveno pustolovščino v Kamelotu alias Četrty slovenski zamejski jamboree davnega leta 1995 v magičnem kraljestvu kralja Arturja in njegovih viteзов okrogle mize.

Dolga leta smo kovali naše sanje o velikem jamboreeju, kjer bi nastopali poleg slovenskih

zamejskih skavtov in skavtinj s Tržaške, Goriške in Koroške tudi skavtje iz novoustanovljenega Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov. In tako nam je z božjo pomočjo uspelo. Še danes odmevajo v mojem srcu besedilo in note himne »Naj jamboree živi v vsakem izmed nas, spomina več ne bo zabrisal čas«, ki sem ga sam, kot je že vsem znano, s polnimi pljuči upanja in veselja prepeval na otvoritveni slovesnosti. Z vlogo mladeniča Semole sem se poistovetil in sam se nisem takoj popolnoma zavedal, zakaj me je Bog poklical. Želim živeti za vedno v duhu kralja Arturja, katerega lik sem takrat zastopal in ko so mi takrat vsi narodi zaupali. Danes želim v vlogi načelnika Slovenske zamejske skavtske organizacije voditi in usmerjati z modrostjo in pravičnostjo prav vse naše člane ter jih pospremiti kot starejši brat v nove izzive, ki nam jih ponuja današnji čas.

Še enkrat hvala vsem za vaše ponovno zaupanje.

Franc Biancuzzi – Zamišljeni nosorog

Zgodovina Slovenske Zamejske Skavtske Organizacije- kronološki pregled

- 1951 V Škednju (TS) zaživi prvi vod slovenskih skavtov. Njegovi "očetje" so g. Lojze Zupančič (takratni župnik), prof. Oton Berce in prof. Ivan Theuerscuh.
- 1952 Prvi tabor na Sv. Višarjah.
- 1953 Uradna ustanovitev organizacije Slovenskih Tržaških Skavtov [STS].
- 1954 Prve obljube.
- 1958 Prva skupina volčičev STS.
- 1959 Prvi klan roverjev STS.
- 1959 Nastanejo tudi Slovenske Tržaške Skavtinje (prve obljube). Njihov pobudnik je dr. Jože Prešeren.
- 1959 Prvi tabor skavtinj na Ukvanski planini.
- 1960 Prva skupina veveric.
- 1963 Skupina STS prvič na svetovnem Jamboreeju (Maratonsko polje, Grčija)
- 1963 Nastanejo Slovenske Goriške Skavtinje (prve obljube). Tudi njihovemu nastanku je botroval dr. Jože Prešeren.
- 1964 Nastanejo Sloenski Goriški Skavti [SGS] (prve obljube). Mentor prvih goriških skavtov je dr. Kazimir Humar.
- 1966 Prvo samostojno jurjevanje SGS.
- 1966 Prva skupina volčičev SGS.
- 1969 Prvi samostojni tabor goriških skavtinj.
- 1970 Prve samostojne obljube goriških skavtinj.

- 1971 Prvi samostojni tabor tržaških veveric.
- 1971 Izide prva številka tržaškega skavtskega glasila Jambor.
- 1973 Nastanek koordinacijskega odbora za usklajevanje skupnih pobud med tržaškimi skavti in skavtinjami (zametek združevanje fantovskega in dekliškega dela).
- 1974 Nova pravila STS.
- 1975 Prvo skupno, mešano jurjevanje tržaških skavtinj in skavtov.
- 1976 1. Slovenski zamejski jamboree ob 25-letnici ustanovitve STS v Pinedu (PN). Prisotnih 250 skavtinj in skavtov s Koroške, Goriške in Tržaške.
- 1976 Združitev tržaških skavtinj in skavtov v skupno organizacijo STS.
- 1976 Z odobritvijo deželnega pravilnika 15.12.1976 v Jamljah (GO) je uradno "krščena" Slovenska Zamejska Skavtska Organizacija [SZSO], ki se je sicer bolj naskrivaj rodila že 30.03.1976 po dolgotrajnih mukah in "krčih".
- 1977 Združitev goriških skavtinj in skavtov v skupno organizacijo SGS.
- 1978 Prvi skupni tabor goriških izvidnikov in vodnic v Idrijski Beli.
- 1979 2. Slovenski zamejski jamboree ob 15-letnici SGS v Logu pod Mangartom.
- 1982 Slovesna prireditev ob 30-letnici skavtizma na Tržaškem v Kulturnem domu v Trstu.
- 1984 3. Slovenski zamejski Jamboree ob 25-letnici Slovenskih koroških skavtov [SKS] v Globasnici.
- 1990 Tržaški in goriški izvidniki in vodnice prvič taborijo s člani novorojenega Združenja Slovenskih Katoliških Skavtov in Skavtinj [ZSKSS] v Žirovnici.
- 1995 4. Slovenski zamejski Jamboree s prisotnostjo bratov in sester iz ZSKSS v Čezsoči.
- 1999 SZSO sprejme novi statut in dejansko zaživi kot skupna organizacija vseh slovenskih skavtinj in skavtov v Italiji.
- 2000 SZSO podpiše spomenice o sodelovanju z ZSKSS (Slovenija) in AGESCI (Italija).
- 2001 SZSO slavi 50-letnico slovenskega skavtskega gibanja na Tržaškem.

Po straneh Malega Skavtskega Priročnika (SGS, 1983) in po lastnem spominu je brskal Glasbeni kobra.

Prispevek na skavtskem forumu Korenine SZSO

Pozdravljeni!

Sem dolgoletna skavtska voditeljica tržaškega dela SZSO. V skavtski organizaciji sem že dve tretjini svojega življenja in je zato postala moja druga družina. Včasih sem jo čutila celo za prvo. V njej sem doraščala, zorela, še preko različnih izzivov in nalog oblikovala v zrelo osebo. Prijateljem včasih v hecu rečem, da je bila organizacija moj trener za življenje. Dala mi je možnost, da sem se preiskusila v najrazličnejših funkcijah in nalogah, spoznavala tako sebe, svoje zmožnosti in nagnjenja pa tudi druge; se naučila delati v supini, spoznavati tudi druge načne dela, mišljenja in poglede na svet in skavtizem. Skavtizem mi je dal možnost celovitega pogleda na svet.

V tem mojem posegu sem hotela predočiti predvsem bogastvo naše organizacije. Živim v Trstu, mesto, ki je značilno po raznolikosti verstev, narodnosti, kultur in jezikov, ima pa tudi 8 skavtskih organizacij. Vse imajo svoje korenine v BiPiju, a se razlikujejo v majhnih stvareh (konfesionalni, plurikonfesionalni, nekonfesionalni, dejavnosti ločene dekleta – fantje, odrasli, itd.). Vsi skupaj pa že vrsto let prirejamo določene dejavnosti: tako je že približno 30 let skupna božična maša, že deset let raznašamo betlehemske luče po celem italijanskem polotoku, prirejamo baklado ob dnevu spomina, občasno skupne igre in trenutno skupne prireditve ob 100 letnici skavtizma. S pripravo teh dejavnosti se je z leti izoblikoval ožji odbor predstavnikov, kjer v spoštovanju različnosti in na bazah Bipija kar plodno sodelujemo. Priznati moram, da je pogosto potrebno veliko strpnosti in potrpljenja, prilagajanja in predočanja različnih problematik. Pomembno je povedati, da so bile dejavnosti, na katerih smo sodelovali tudi mi, vedno dvojezične. Pri teh dejavnostih niso vedno sodelovale vse organizacije, bile pa so vedno vabljeni in sprejeti. Prav ta izkušnja stika z drugimi, različnimi, ki imajo drugačen dostop in pogled na skavtizem mi je pomagala, da sem lahko okrepila svojo samozavest v spostovanju drugečnega, postala do različnih in drugačnih radovedna in odprta. Prav za to bogato izkušnjo sem vesela, da sem skavtinja v Trstu.

Prizadevna Puma – Katja Volpi, načelnica SZSO-TS

Sporazum med SZSO in ZSKSS

Čedalje pogostejši stiki med ZSKSS in SZSO so vodstvu obeh organizacij pripeljali do odločitve, da skleneta sporazum, s katerim bi formalno potrdili in uredili medsebojno sodelovanje.

Sodelovanje in spoznavanje narekuje tako skavtsko sorodstvo kot pripadnost obeh organizacij slovenskemu narodu. To bi vsekakor pripomoglo k uveljavitvi skupnega in enotnega kulturnega prostora, kar bi obema omogočalo polneje zaživeti slovenstvo.

Načrtno sodelovanje med organizacijama naj bi se uresničevalo na naslednjih področjih:

I. Obveščanje

1. Letno srečanje zastopnikov obeh organizacij, na katerem ovrednotijo doseženo in načrtujejo nadaljnje sodelovanje.
2. Obisk predstavnikov SZSO na svetu ZSKSS oziroma predstavnikov ZSKSS na deželni občnem zboru SZSO.
3. Redno izmenjavanje društvenih glasil.
4. Redno obveščanje odgovornih na državni in regijski oz. deželni ravni o dejavnostih na omenjenih ravneh, še zlasti o dejavnostih v zvezi z usposabljanjem voditeljev.

II. Usposabljanje voditeljev

1. Predstavniki SZSO se lahko udeležujejo vseh tabornih šol ZSKSS.
2. SZSO bo v mejah lastnih možnosti z razpoložljivimi voditelji sodelovala pri pripravi tabornih šol ZSKSS.
3. Voditelji SZSO se lahko udeležujejo izobraževanja trenerjev v ZSKSS.

III. Skupne dejavnosti

1. SZSO IN ZSKSS SE OBVEZUJETA, da bosta pospeševala sodelovanja na državnih srečanjih ZSKSS (kot so potovalni tabori skupnosti voditeljev, ipd.);
2. SZSO IN ZSKSS SE OBVEZUJETA, da bosta podpirala in spodbujala sodelovanje med posameznimi enotami ZSKSS in SZSO (morebitna pobratenja stegov);
3. SZSO IN ZSKSS SE OBVEZUJETA, da bosta izdala skupni naslovnik voditeljev in seznam stegov;
4. SZSO IN ZSKSS SE OBVEZUJETA, da bosta pripravila bazo podatkov o krajih in kočah za taborjenje;
5. SZSO IN ZSKSS SE OBVEZUJETA, da bosta sodelovala pri izdajanju tiskovin (priročniki, prevodi besedil o vzgojno-metodoloških prijemih, itd.);
6. SZSO ponuja pomoč pri sodelovanju med ZSKSS in AGESCI.
7. SZSO se lahko poslužuje uslug Skavtneta.

IV. Sklep

Predstavniki SZSO in ZSKSS bodo letno preverjali izvajanje tega sporazuma.

Priloge sporazuma

- 1: Zgodovina odnosov med ZSKSS in SZSO
- 2: Predstavitev SZSO
- 3: Predstavitev ZSKSS

Načelnik ZSKSS Igor Blažič

Načelnik SZSO Martin Sosič

Načelnica ZSKSS Milena Pačnik

Načelnica SZSO Erika Černic

ZGODOVINA ODNOSOV ZSKSS IN SZSO

Uvod:

Sporazum med SZSO in ZSKSS, kateremu prilagamo pričujoči zgodovinski pregled odnosov med organizacijama, seveda ne predstavlja prvega dejanja tesnejšega sodelovanja med SZSO in ZSKSS. Začetki takšnega sodelovanja so bili močno zaznamovani z osebnimi prijateljstvi, ki jih je Peter Lovšin navezal z goriškimi skavti, še posebej s takratnim načelnikom Maurom Lebanom, pa tudi z vrstniki Matjažem Terčičem in Julijanom Čaudkom na poletnem taboru goriških skavtov in skavtinj v Dvoru pri Žužemberku. Prav iskreni prijateljski odnosi so Petra bodrili in spodbujali pri uresničevanju svojih sanj v času, ko je že preprost prehod meje z ruto okoli vratu ali skavtsko literaturo v nahrbtniku bila tvegana poteza.

Iz Petrovih stikov s SZSO in njegovim navdušenjem nad skavtstvom je začela nastajati ZSKSS. SZSO je odigrala tudi pomembno posredovalno in povezovalno vlogo pri vzpostavljanju stikov med ZSKSS in AGESCI, preko katerih so bili postavljeni programski temelji novonastalega Združenja.

S prenehanjem Petrove načelniške funkcije so se stiki na ravni organizacij "ohladili", ohranili pa so se stiki na lokalni ravni. Kasneje so člane obeh organizacij ponovno povezala posamezna srečanja, kot so to bila npr.: Vseslovenski Jamboree v Jablanci pri Bovcu leta 1995, srečanje voditeljev SZSO z poverjeniki za mednarodne odnose ZSKSS v Trnju pri Pivki leta 1996, projekt "Skupaj v Posočju" leta 1998 in vse kar je temu sledilo.

Zgodovinski pregled teh stikov in njihovih rezultatov z vso jasnostjo utemeljuje odločitev vodstev SZSO in ZSKSS za sklenitev sporazuma, s katerim še formalno potrjujeta dosedanje plodno sodelovanje in spodbujata k nadaljnjemu skupnemu delu.

Dogodki sodelovanja:

1983

- julij: Duhovnik Ivo Miklavec, fant in dekle iz Ankarana se udeležijo potovalnega tabora roverjev in popotnic SZSO – TS po Koroški z zaključkom na zamejskem jamboreeju v Globasnici.

1985

- 12. – 21. julij: Peter Lovšin se udeleži tabora IV SZSO – GO v Dvoru pri Žužemberku z vodom Bobrov.

1986

- 1. maj: Peter Lovšin se pripravlja za izpite vstopnega reda in obljubi v Števerjanu pri SZSO – GO. Gre za obljubo ustanovitelja in prvega načelnika ZSKSS.
- september: Peter Lovšin zbere nekaj znancev in prijateljev (Marija Marinko – bodoča prva načelnica ZSKSS, Miha Rus, Vili Kosednar, Rudi Dolgan – bodoči član IO, Tadej Stepančič) in se z njimi sestaja prvotno v Štepanji vasi, kasneje pri Sv. Petru. Sledijo občasni stiki z SZSO – GO.

1987

- 13. – 26. julij: Med taborom SZSO – GO v Žirovnici, na katerem je bil Peter Lovšin član vodstva, obljubijo še Miha Rus, Vili Kosednar, Tadej Stepančič.

1988

- 26. februar: Obisk SZSO – GO pri skavtih v Ljubljani.
- 29. maj: Po taizejskem srečanju mladih v Šiški predstavniki SZSO – GO in SLS obišejo Pavla Kunaver (znani predvojni skavt, ki se je med drugim osebno srečal z BP-jem na jamboreeju v Grčiji).
- 10. – 24. julij: Marija Marinko in skupina drugih skavtov se udeležijo taborov IV in RP pri goriških skavtih v Begunjah pri Cerknici.
- 4. september: Pri Sv. Ani pri Ribnici prve obljube SLS pred Petrom Lovšinom ob prisotnosti številne delegacije skavtov iz SZSO – GO. Obljubili so Marija Marinko, Špela Kržan, Janez Lovšin, Tone Brlan.
- 8. – 9. oktober: Peter Lovšin na občnem zboru SZSO – GO v Žabnicah. Peter vpisan v seznam voditeljev SZSO – GO.
- 16. december: Skavtski sestanek pri Sv. Petru v Ljubljani s predavanjem Marjana Kravosa (SZSO – TS), ki je govoril na temo “Pogledi na skavtstvo”.

1989

- 10. februar: Mauro Leban (SZSO – GO) predava na temo “Biti skavt. Moj pogled na skavtstvo” prvi skupini RP v Ljubljani (in Sloveniji), ki se zbira pri Sv. Petru.
- 19. februar: Srečanje voditeljev SZSO – GO, SZSO – TS, SKS, SLS na temo “Smisel in ideal skavtizma v štirih pokrajinah; Skupni cilji; Sodelovanje in predstavitev stanja po pokrajinah”. SLS zastopata Peter Lovšin in Tadej Stepančič. Peter poroča o stanju v Ljubljani: 20 članov, od februarja še 15 novih.
- 2. april: Med duhovno obnovo SLS v Novi vasi na Blokah srečanje SKS, SZSO – TS, SLS, SZSO – GO za pripravo na vseslovenski jamboree, ki naj bi bil leta 1990 v Žirovnici.
- 20. – 21. maj: Challenge SZSO v Spessi. Sodeluje tudi 9 članov SLS. Ob tej priliki opravi Prestop RP Peter Lovšin.

- 28. maj: Na skavtskem sedežu v Gorici potekajo priprave vseslovenskega jamboreeja 1990 in sestanek za pripravo Alijamboreeja. Slovenski skavti naj bi se slednjega tabora udeležili enotno. Vodstvo slovenske čete sestavljajo: Peter Lovšin iz Ljubljane – četovodja, Marjan Kravos iz Trsta in Igor Devetak iz Gorice – pomočnika četovodje, Peter Rustja iz Trsta – časnikar in prevajalec.
- 10. – 20. julij: Potovalni tabor RP SZSO – TS po Julijcih s stalnim delom v Logu pod Mangartom. Udeležijo se ga tudi duhovnik Ivo Miklavec, Rudi Dolgan, Špela Kržan in Valerija Babi. Istočasno (11. – 21. julij) se Marija Marinko, Mima Kunaver, Marko Zupanc in Marjeta Šarc udeležijo potovalnega tabora NoRP SZSO – GO od Gorice do Žirovnice.
- 20. – 30. julij: Tabor Alijamboree – Alisei v Montereale Valcellina in okolici Andreisa (PN) v organizaciji AGESCI. Skupaj z SZSO – TS in SZSO – GO sestavljajo četo enega od podtaborov Peter Lovšin, Marko Iršič, Tadeja Kotar, Sandra Vidrih, Gregor Prodan, Janez Oberstar kot duhovni asistent.
- 16. – 17. september: Občni zbor SZSO – GO v Žabnicah, na katerem je Peter Lovšin izvoljen za koordinatorja prvega dela občnega zbora.
- december: Približno 6 vodnikov iz čete Ljubljana 1 se udeleži tečaja za vodnike v Dragi pri Trstu v organizaciji veje IV SZSO – TS.

1990

- 17. – 18. marec: skupina predstavnikov SLS se udeleži dvodnevnega izobraževalnega tečaja v Gorici v organizaciji SZSO – GO.
- 4. februar: Prvo srečanje nastajajoče ZSKSS z AGESCI, za katerega je posredovala SZSO – GO. ZSKSS je zastopal Peter Lovšin, SZSO – GO Mauro Leban, AGESCI Franco Bagnarol.
- 31. marec: Na ljubljanski Teološki fakulteti poteka ustanovni občni zbor ZSKSS. Prisotna delegacija SZSO – GO, SZSO – TS in deželne ter državne AGESCI.
- 17. maj: Srečanje SZSO – TS in ZSKSS na sedežu v Trstu.
- julij: Skupni tabor SZSO – GO, SZSO – TS in IV ZSKSS iz Ljubljane, ki je potekal 1990 v Žirovnici. To je tudi prvi samostojni tabor ljubljanskih skavtov po vojni (4 vodi).
- september: Igor Devetak (SZSO – GO) predstavi skavtizem mladinski skupini na Kapeli v Novi Gorici.
- 8. – 9. september: Na Trnovski planoti prejme Peter Lovšin odhod SZSO – GO.
- 5. december: V Ljubljani se srečata skupnost voditeljev SZSO – GO in ZSKSS.

1991

- februar: Peter Stefanović – Szabo (SZSO – GO) na pobudo Nine Ščuka začne redna srečanja skavtov v Novi Gorici.
- 30. april – 5. maj: Andreis (PN): Prva metodološka taborna šola za voditelje ZSKSS v organizaciji deželne AGESCI. Kot voditelji taborne šole sodelujejo voditelji SZSO – GO Mirjam Černic, Igor Devetak in Mauro Leban.
- 28. oktober: MTS AGESCI v Andreisu. Med voditelji sta tudi Mirjam Černic in Matjaž Terčič (SZSO – GO). Med udeleženci pa voditelji SZSO – GO Ivo Cotič, Aleksij Soban, za SZSO – TS Martin Sosič in Francesco Biancuzzi in ZSKSS Igor Blažič, Natalija Petrovčič. Med hikejem taborne šole se je smrtno ponesrečil p. Marko Mohorič.

1992

- poletje: Trije roverji iz Nove Gorice služijo na VV in IV taborih SZSO – GO.
- poletje: Mednarodnega tabora Mebasta na ljubljanskem Barju se udeležijo tudi zamejski skavti.
- 13. september: V Gorici poteka otvoritev novega skavtskega sedeža. Prisotna je tudi delegacija ZSKSS.

- 27. september: Obljube 8 roverjev iz Nove Gorice pred načelnico ZSKSS Marijo Marinko in Mihom Rusom in ob številni prisotnosti SZSO – GO.
- december: Skavti skavtske skupine Nova Gorica predajo Luč miru iz Betlehema preko slovensko – italijanske meje skavtom SZSO – GO in AGESCI.

1993

- februar: France Kokalj (SZSO – GO) postane duhovni asistent pri skavtih v Novi Gorici.
- avgust: Mitja Ozbič (SZSO – TS) se kot prevajalec in član vodstva udeleži potovalnega tabora odločitve v sodelovanju ZSKSS – AGESCI od Velikih Lašč do Krke.

1994

- maj: Mitja Ozbič in Ivan Hrovatin (SZSO – TS) se udeležita srečanja RP v Kamniku.
- julij: Na IV taboru SZSO – GO v Selah na Koroškem Ivo Cotič povabi Andrejo Semolič in Blaža Valiča iz skavtske skupine Nova Gorica na priprave vseslovenskega Jamboreeja 1995.

1995

- julij: Vseslovenski Jamboree v Jablanci pri Bovcu. Udeležili so se ga vseh 5 čet SZSO – TS, obe četi SZSO – GO, čete ZSKSS Ankaran, Ljubljana 3, Nova Gorica in četa SKS.
- avgust: Skupna odprava slovenskih skavtov (ZSKSS, SZSO – GO, SZSO – TS) na jamboree na Nizozemskem.

1996

- maj: 15 roverjev SZSO – TS na prenočevanju z bedenjem na Kaliču pred papeževim obiskom v Postojni.
- 6. – 8. september: V Trnju pri Pivki poteka dvodnevni seminar za voditelje SZSO, na katerega sta vabljeni poverjenika za mednarodne odnose Marko Kunstelj in Urša Sušnik. Skupaj so osnovali prvi dogovor o sodelovanju med ZSKSS in SZSO, ki je bil potrjen na prvem naslednjem generalnem svetu ZSKSS in na prvem naslednjem občnem zboru SZSO. Besedilo dogovora se glasi:
 “SZSO in ZSKSS na podlagi dosedanjega sodelovanja in potreb, ki so se pojavile med njunimi člani, izjavljata, da bosta medsebojno načrtno sodelovali na vseh področjih skavtskega delovanja in se obvezeta, da bosta določili odgovorne osebe, ki bodo za to skrbele.” (prim. 22. Sklep iz Zapisnika generalnega sveta ZSKSS, Postojna, 16. in 17. november 1996)

1997

- poletje: obisk 6 RP SZSO – TS na Marmeljadi v Ajdovščini.
- julij: Mednarodni tabor MEBASTA na Rakitni, ki ga priredi steg Brezovica 1. Udeležijo se ga tudi 2. in 4. četa iz SZSO – TS.

1998

- pomlad: Priprave na skupno sodelovanje SZSO in ZSKSS pri pomoči prizadetim po potresu v Posočju.
- poletje: Steče RP projekt ZSKSS – SZSO “Skupaj v Posočju”. Za projekt so odgovorni Ivo Cotič (SZSO), Matej Valič in Andreja Semolič – Valič (ZSKSS).
- zima 1998/1999: Stečejo priprave za potovalni tabor SKVO – jev ZSKSS in SZSO “Vihar Upanja”. V tropu za pripravo tabora sodeluje je tudi član SZSO Ivo Kerže.

1999

- 1. – 7. avgust: Potovalni tabor SKVO – jev “Vihar upanja”. Tu se porodi zamisel za projekt pobratenj med zamejskimi stegi in stegi ZSKSS.
- oktober: začetek triletnega projekta pobratenj med stegi Gorica z Nova Gorica 2, Trst 1 z Ajdovščina – Šturje 1, Trst 2 s Sežano 1, Trst 3 z Ankaran 1, Trst 4 s Postojno 1).
- 13. – 14. november: Prisotnost vodstva SZSO na svetu ZSKSS v Idriji – nekateri člani SZSO-TS sodelujejo pri delavnicah (stiki Jambor – Skavtič).
- 7. oktober: Začetek priprav na Marmeljado 2000, v pripravi sodelujejo tudi voditelji PP SZSO.

2000

- 16. januar: Prisotnost predstavnikov ZSKSS (načelnice in načelnika Primorske regije Andreje Semolič Valič in Bogdana Magajna) na Občnem zboru SZSO v Nabrežini pri Trstu.
- 1. april: Prisotnost članov vodstva SZSO na jubilejni proslavi 10. letnice delovanja ZSKSS v Ljubljani – ob priliki srečanje vodstev ZSKSS in SZSO za memorandum.
- 7. – 8. julij: Na Marmeljadi 2000 so prisotni trije PP SZSO – TS ter nekaj voditeljev SZSO – TS in SZSO – GO.
- avgust: Čete Trst 1, Trst 4 in Brezovica 1 se udeležita tabora “Caldeirada” na Portugalskem.

MTŠ = metodološka taborna šola

SKS = Slovenski koroški skavti

SLS = Slovenski ljubljanski skavti

2001

- februar – maj: udeležba klana stego Trst 3 in Trst 4 na skavtskem nogometnem turnirju v sklopu priprav na državno srečanje PP Briga me!
- marec: srečanje v Gorici veje RP SZSO-GO in PP ZSKSS stegov Nova Gorica 1 in 2 ob 1000-letnici Gorice
- april: športno srečanje klanovcev iz Gorice in Nove Gorice v skavtskem sedežu v Gorici
- julij: udeležba klana stegov Trst 3 in Trst 4 na vsedrjavno srečanje popotnikov in popotnic Briga me! na Marofu v Novem mestu.
- september – december: Luka Boltar (član stega Nova Gorica 2) služi pri SZSO-GO v veji RP
- december: enotna delitev Luči miru po stegih ZSKSS in SZSO.

2002

- januar – julij: v tem obdobju so potekale skupne priprave na Marmeljado 2002, ki se je odvijala julija meseca v Ankaranu.
- januar - avgust: Luka Boltar (član stega Nova Gorica 2) služi pri SZSO-GO v veji RP
- marec: priprava na svetovni dan mladih v Torontu in srečanje s slovenskim kardinalom Ambrožičem. Srečanje je potekalo v Gorici v cerkvi srca Jezusovega. Udeležila se je SZSO in novogoriška stega ZSKSS
- maj: Prva slovenska skavtska Fuzbalada v organizaciji klana stega Trst 3-4. Srečanja so se udeležili sledeči klani ZSKSS: Idrija 1, Logatec 1, Novo mesto 1.
- maj: (4. in 5. 5.) se vrši v Gorici igra za IV pod imenom Noč črnega zmaja. Srečanja se udeležita četi SZSO-GO in četi obeh novogoriških stegov
- srečanje na Vrhju Sv. Mihaela SKVO-jev SZSO-GO, ZSKSS Nova Gorica 1 in 2.

- junij: tabor krdela stega Postojna 1 v skavtskem domu v Dragi.
- julij: skupni tabor čet pobratenih stegov Trst 4 in Postojna 1.
- julij: v sklopu tabora klana stega Homec 1, sta se klan stegov Trst 3 in Trst 4 ter klan stega Homec 1 srečala v skavtskem domu v Dragi.
- avgust: v sklopu tabora klana stega Komenda 1, sta se klan stegov Trst 3 in Trst 4 ter klan stega Komenda 1 srečala v skavtskem domu v Dragi ter skupaj doživela dan pri morju v Sesljanu.
- avgust: osrednje praznovanje 50.-letnice slovenskega skavtizma v zamejstvu ter praznovanje 80.-letnice začetka skavtstva na slovenskem na Sv. Višarjah. Velika je bila udeležba tudi predstavnikov ZSKSS.
- oktober: ZSKSS je organizirala osrednjo slovesnost v sentvidških zavodovih prostorih ob praznovanju 80.-letnice začetka skavtstva na slovenskem. Velika je bila udeležba tudi predstavnikov SZSO.
- november: okrogla miza v mali dvorani KCLB v Gorici ob 80-letnici skavtizma na slovenskem (med predavatelji je Ivan Likar d.a. v stegu ZSKSS Nova Gorica 1)
- november: (10. 11.) pozdrav načelnice SZSO Katje Tommasi na Svetu ZSKSS v Vipavi
- november: posvet voditeljev PP v Trebnjah. Prisotna sta bila poverjenica za metodo RP Ana Fajdiga-Biancuzzi in načelnik SZSO Franc Biancuzzi
- december: enotna delitev Luči miru po stegih ZSKSS in SZSO.

2003

- januar: prisotnost načelnika ZSKSS Danila Kozoderca ter drugih predstvanikov na Deželnem občnem zboru v Devinu.
- februar: udeležba klana stegov Trst 3 in Trst 4 na skavtski košarkarski turnir Berkmandlc v Idriji.
- februar: zimovanje stega Komenda 1 v skavtskem domu v Dragi ter srečanje s skupnostjo voditeljev stega Trst 4.
- marec: državni posvet voditeljev veje PP ZSKSS v skavtskem domu v Dragi. Srečanja sta se udeležila tudi poverjenica za metodo RP SZSO Anči Biancuzzi in načelnik SZSO Franc Biancuzzi.
- maj: Druga slovenska skavtska Fuzbalada v organizaciji klana stegov Trst 3 in Trst 4. Srečanja so se udeležili sledeči klani ZSKSS: Domžale 1, Idrija 1, Logatec 1, Novo mesto 1.
- maj: (10. in 11. 5.) igra za IV na temo mušketirjev v Novi Gorici. Udeležili sta se četi SZSO-GO in četi stegov ZSKSS Nova Gorica 1 in 2
- maj: (15. 5.) Slavko Rebec vodi predavanje v Marijanišču na Opčinah na temo Zakaj je Bog pri skavtih drugačen?
- maj: (17. 5.) srečanje RP SZSO-GO in PP stegov ZSKSS Nova Gorica 1 in 2 v Gorici in Novi Gorici
- julij: obisk Mame Rakše krdela iz Tolmina na poletnih počitnicah krdela SZSO-GO v Srednjem nad Ročinjem
- avgust: taborna šola metode VV ZSKSS v skavtskem domu v Dragi.
- avgust: udeležba klana SZSO-GO na srečanju Tu se morš zbuditi v Slovenski Bistrici
- november: izšel je skavtski priročnik za vejo VV. Pri prevajanju in pri pripravi je sodelovala tudi poverjenica za metodo VV SZSO Elena Bogatec.
- november: udeležil se je jesenskega sveta združenja v Slovenski Bistrici poverjenik za stike z javnostjo ter z drugimi skavtskimi organizacijami Mitja Ozbič.
- november: srečevanje voditeljev VV za pripravo Marmeljade 2004 od Tolmina do Ankarana
- december: skupne akcije ob pobudi Luči miru iz Betlehema. Organiziran je bil skupni avtobus ZSKSS, ZTS, SZSO in ZBOKSS za udeležbo na ekumenskem srečanju v stolnici Sv. Štefana na

Dunaju ob sprejemu Luči miru iz Betlehema. Skupni sprejem Luči miru na slovensko ozemlje v Ljubljani. Predstavnštvo obeh organizacij je poneslo Luč miru predsedniku Republike Slovenije dr. J. Drnovšku, v slovenski parlament, g. nadškofu dr. Francu Rodetu. Skupni sprejem Luči miru v Novi Gorici ter v Gorici v cerkvi Sv. Hilarija in Tacijana. Enotna delitev Luči miru po stegih ZSKSS in SZSO.

2004

- januar: prisotnost predstavnika ZSKSS Bogdana Magajna na Deželnem občnem zboru na Opčinah.
- januar – julij: v tem obdobju so potekale skupne priprave na Marmeljado 2004 (srečanje vseh primorskih skavtinj in skavtov), ki se bo odvijala 10. in 11. julija v Novi Gorici in v Gorici. Gostiteljski steg je Nova Gorica 1. Načelnik SZSO ter cerkveni asistent koordinirata trop voditeljev veje PP (RP). Trop za pripravo skavtske klopce (p. Mirko Pelicon, Franc Biancuzzi in Matej Rešič) se je srečal z odgovornim kabineta goriškega županstva ter z novogoriškim županom Brulcem. Srečanje se bo zaključilo s slovesnim bogoslužjem na obnovljenem trgu pred novogoriško železniško postajo ter z odkritjem skavtske hrastove klopce. Klopco sofinansirajo tri krajevne skavtske stvarnosti: ZSKSS – Primorska regija, SZSO ter AGESCI – goriški stegi.
- maj: Tretja slovenska skavtska Fuzbalada v organizaciji klana stega Trst 3-4. Srečanja so se udeležili sledeči klani ZSKSS: Domžale 1, Idrija 1, Logatec 1, Novo mesto 1.
- junij: ožja sestava IO ZSKSS se je srečala z ožjim DV SZSO, da bi ugotovili stanje obeh organizacij ter preverili izvajanje sporazuma.

Pozdrav načelnikov SZSO ob priložnosti Petega slovenskega zamejskega jamboreeja 2006

Dragi voditelji, voditeljice, pripravniki in pomočniki SZSO!

Naš slovenski zamejski jamboree je pred nami. Veliko truda je bilo vložnega, usklajevanja programov, izmenjav idej in izkušenj, različnih zahtev in tradicij, različnih pogledov, trenj na poti in še bi lahko naštevala.

Sedaj, po vsem tem naporu, je čas za akcijo, naš skupni projekt je tu. Ne moreva, da ne bi izhajala iz BP-jevih besed, izrečenih ob priložnosti zaključka prvega svetovnega jamboreeja leta 1920 v Olympiji. Citirava: »Bratje skavti, prosim vas, da naredite slovesno izbiro. Med vsemi narodi na svetu obstajajo različni pogledi in mnenja, tako kot obstajajo v jeziku, kot v zunanem izgledu. ... Jamboree nas je naučil, da če dokažemo strpnost med nami in če smo odprti do medsebojne izmenjave, se bosta nam prijaznost in harmonija normalno nasmehnila. ... Bog naj vas varuje pri vašem delu in naj vas radostno spremlja!«

Lepo bi se tudi zahvalila dragemu prijatelju voditelju AGESCI-FJK Dinu Del Saviu ter njegovemu sodelavcu Marcu Marcolinu, ki sta se prijazno odzvala našemu povabilu in nam vsem skupaj podala svoje dolgoletne izkušnje. Posebna zahvala gre seveda tudi Jadranci in Eriku, ki sta sprejela načelnštvo jamboreeja ter nenazadnje najlepša vam hvala vsem, ki ste na kakršen koli način pomagali in ki še boste pripomogli k uresničitvi in izvedbi tega našega skupnega in plemenitega projekta. Uspeh je samo v naših rokah in v božji previdnosti.

In kot zaključek naj citirava še eno misel našega ustanovitelja Baden Powella, izrečeno ob

priložnosti državnega ameriškega jamboreeja, 6. julija 1937: »Zapomnite si, da dnevi na taboru tečejo zelo hitro, zato ne izgublajte časa. Ne zadržujte se le z brati in sestrami iz vaših skupin, ki jih lahko vidite v vsakem trenutku, ampak ... poiščite skavte in skavtinje iz drugih krajev in izmenjujte z njimi izkušnje, kako je v njihovem kraju, kako delajo v njihovem skavtizmu, kateri so njihovi podvigi, njihova najljubša zanimanja, in tako dalje ...«
Sledimo torej vsi skupaj BP-jevi misli in naj jamboree živi v vsakem izmed nas!

Bodite pripravljeni!
Alessandra Posillipo in Franc Biancuzzi
Načelnica in načelnik SZSO